

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Takk for at dere var med oss i dag.

Familien

*Begravelse i Hemne kirke
fredag 29. desember 2023*

Forettende: Birgith Borsh Lenes Østnes

Organist: Bjørn Leifsson

Solist: Margrethe Witsø

Gitarist: Hans Petter Vik Sæther

BERTELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1701

Eva Støen

f. 29.03.1930 - d. 20.12.2023

Preludium

Solosang

Gje meg handa di, ven

Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid
mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.

Minneord

Solosang

Jeg glemmer deg aldri

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Snart jeg når den skjønne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Postludium